

ת"ד 110/12/14 - מדינת ישראל נגד מתיתיהו דודוב

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 110-12-14 מדינת ישראל נ' דודוב

07 ספטמבר 2016

לפני כבוד השופטת כרמית פאר גינת
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם מתיתיהו דודוב

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד חני דגן

ב"כ הנאשם: עו"ד ביטון יצחק

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

1. החלטתי לזכות את הנאשם מעבירה של נהיגה רשלנית ולהרשיעו בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, סטייה מנתיב נסיעה והתנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה לגוף.
2. כתב האישום בתיק זה מייחס לנאשם עבירות של סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה רשלנית והתנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה לגוף.
3. על פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 18.9.14, סמוך לשעה 09:00, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג סיווטה בקריית חיים ברחוב ביאליק והגיע לצומת עם רחובות מח"ל- זלמן ארן. הכביש במקום הנו דו סיטרי, חד נתיבי ובמרכז הצומת קיימת כיכר.

אותה העת המקום הנ"ל, בכיוון הנגדי, ממול ולקראת רכב הנאשם נסע אוטובוס מסוג מאן (להלן: "רכב ב"), נהוג בידי אבו ג'נב ראמי. הנאשם איבד שליטה על רכבו, סטה לנתיב הנגדי תוך שהוא חוצה קו הפרדה רצוף והתנגש ברכב ב'. כתוצאה מהתאונה נחבלו בגופם ונזקקו לטיפול רפואי הנאשם, נהג רכב ב' ונוסעת ברכבו. כמו כן, נגרם נזק לכלי הרכב המעורבים.

4. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום למעט סעיף 4 לכתב האישום, בו מיוחסת לנאשם נהיגה רשלנית. לפיכך, נשמעו ראיות הצדדים.

5. מטעם התביעה העידו נהג רכב ב', מר אבו ג'נב ראמי ורס"מ עופר ראם.

6. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

7. נהג רכב ב', מר אבו ג'נב טען בחקירתו הראשית כי ביום האירוע נסע בנתיב הימני בכביש, במהירות נמוכה כשלפתע התנגש בו רכבו של הנאשם ופגע בחזית השמאלית של האוטובוס בו נהג. (הוגשה הודעתו של העד במשטרה וסומנה ת/3, וכן הוגשה תעודה רפואית ת/4).

8. רס"מ עופר ראם אשר שימש בוחן באירוע ערך דו"ח בוחן (הוגש וסומן ת/5) וכן ערך תרשים תאונה, סקיצה של מקום התאונה ודו"ח ממצאים. (ת/6-ת/8).

9. במסקנות הדו"ח (ת/5) ציין הבוחן כי רכבו של הנאשם נסע מרחוב ביאליק לכיוון רחוב מח"ל בקריית חיים, מכיוון צפון לדרום ורכב ב' נסע מרחוב זלמן ארן מכיוון כללי דרום לצפון. ביציאה ממעגל התנועה רכבו של הנאשם סטה מנתיב נסיעתו, עלה על שטח ההפרדה, עבר לנתיב הנגדי ופגע עם חזית רכבו בחזית רכב ב' שהגיע מולו. הבוחן עוד קבע כי התאונה התרחשה בנתיב נסיעת רכב ב' וכן קבע כי מצב הכביש והרכבים אינם הגורמים לתאונה.

10. מטעם ההגנה העיד, כאמור, הנאשם.

11. הנאשם, כאמור, לא חלק על העובדה כי סטה מנתיב נסיעתו והתנגש ברכב ב'. והמחלוקת בענייננו עוסקת בשאלה- האם יש לראות בנהיגתו של הנאשם נהיגה רשלנית, על פי סעיף 262(2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961, (להלן: "סעיף 262(2)"), כפי שמייחס לו כתב האישום, או שמא יש להרשיעו בנהיגה בחוסר זהירות על פי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 (להלן: "תקנה 21(ג)") כפי שטוען בא כוחו?

12. הנאשם טען בחקירתו הראשית כי נכנס בכיכר מרחוב ביאליק לרחוב מח"ל בהילוך ראשון וביציאה מהכיכר, בעת שפנה שמאלה וניסה להעביר את מוט ההילוכים מהילוך שני להילוך שלישי, החליקה ידו על מוט ההילוכים וכתוצאה מכך איבד שליטה על הרכב והתנגש ברכב ב' שנסע בנתיב הנגדי. (ע"מ 9, שו' 12-13).
13. הנאשם חזר על גרסתו גם בהודעתו שנמסרה במשטרה (ת/9): "הגעתי לכיכר סובבתי את ההגה עם הכיכר, הורדתי יד אחת להעביר הילוך, ואז היד שלי השתחררה והרכב סטה שמאלה לאוטובוס שהגיע מולי ופגעתי בו, הכל היה מהר, לא הספקתי לבלום. ואז מהמכה הרכב שלי נזרק למדרכה". (ע"מ 1, שו' 2, ע"מ 2, שו' 3-4 ת/9).
14. מגרסתו של הנאשם עולה כי סטייתו מנתיב הנסיעה נגרמה בעת שפנה שמאלה בכיכר. הסטייה נגרמה, לדבריו, כתוצאה מחוסר שליטה רגעית של ידו במוט ההילוכים, אשר הביאה לסטייתו של הרכב והתנגשותו ברכב ב'. דברים אלו מתיישבים גם עם עדותו של נהג רכב ב', מר אבו ג'נב ראמי, אשר ציין כי התאונה התרחשה "קרוב מאוד לכיכר" וכי רכבו של הנאשם התנגש בו באופן פתאומי. (ע"מ 4, שו' 26, ע"מ 5, שו' 1).
15. גם הבוחן, רס"מ עופר ראם, תמך בחקירתו הנגדית בגרסת הנאשם באשר למקום התאונה ונסיבותיה, לדבריו: "ברגע שהוא (הנאשם) עובר את מעגל התנועה, הוא עובר את קו ההפרדה הלבן ופוגע באוטובוס, כל שביר התאונה והאימפקט היו בנתיב השמאלי". (ע"מ 6, שו' 25).
16. יוצא אפוא כי נהיגתו של הנאשם ברכב והחלקת ידו על מוט ההילוכים, היא הגורם לקרות התאונה.
17. ב"כ הנאשם טען כי לכל היותר היה מקום להרשיע את הנאשם בנהיגה בחוסר זהירות ולא בנהיגה רשלנית שהינה עבירה חמורה יותר, מאחר ולטענתו, מדובר בסטייה שאינה רצונית אשר נגרמה, כאמור, מהחלקת ידו של הנאשם על מוט ההילוכים.
18. נשאלת השאלה אם כן, אימתי נכנסת נהיגתו של נהג בגדר חוסר זהירות על פי תקנה 21(ג), ומתי בגדר רשלנות על פי סעיף 2(62) לפקודה?
19. על מנת להרשיע נהג בעבירה של נהיגה רשלנית על פי סעיף 2(62) לפקודה, על התביעה להוכיח קיומו של יסוד נפשי, קרי פזיזות או מעשה רשלני רבתי, המגיע עד קלות דעת, וזאת, להבדיל מנהיגה בחוסר זהירות, על פי תקנה 21(ג), אשר אינה דורשת כתנאי להרשעה הוכחת יסוד נפשי כלשהו, אלא רשלנות בלבד.
20. השוני בין סעיף 2(62) לתקנה 21(ג) מתבטא גם ברמת הענישה. שכן, לעבירת הנהיגה ברשלנות קבע המחוקק עונש פסילת מינימום לתקופה של 3 חודשים ואילו לעבירת הנהיגה בחוסר זהירות לא קבע המחוקק עונש פסילת מינימום. (ראה ת"ד 10504/03, **מדינת ישראל נ' ויצמן יובל** (פורסם בנבו ביום 9.12.04, ניתן

על ידי כב' השופט א' משה). השוני ברמת הענישה מביא לכלל מסקנה כי המחוקק התכוון לראות בעבירת הרשלנות עבירה חמורה יותר, אשר נדרש לה אלמנט גדול יותר של חוסר זהירות, דהיינו: לא כל אי זהירות בהכרח היא גם נהיגה רשלנית.

21. סעיף הרשלנות מיועד למקרים שבהם קיימת חומרה יתירה במעשה הנאשם, חומרה שיכולה להתבטא ברמת מחשבה פלילית גבוהה יותר או נסיבות עובדתיות חמורות יותר. בפסיקה נקבע כי אין להשתמש בסעיף 62(2) לפקודה כמעין סעיף סל שרירותי וכי במידה והתביעה מוצאת לנכון לייחס לנאשם סעיף זה עליה לציין בפירוש בכתב האישום מהי אותה חומרה יתירה. ראה ת"ד 2136/05 **פרקליטות מחוז ירושלים נ' מוחמד** (ניתן על ידי כב' השופט א' טננבוים פורסם בנבו ביום 5.4.05).

22. לאור עיקרון זה, יש להתייחס לסוגיה שבפנינו. חוסר הזהירות בענייננו מתבטא בכך שהנאשם סטה מנתיב נסיעתו כתוצאה מהחלקת ידו על מוט ההילוכים. אין מדובר ביסוד נפשי או עובדתי חמור מצד הנאשם המצדיק הוספת רכיב הרשלנות על פי סעיף 62(2) לפקודה המחייב, כאמור, ענישה מחמירה.

23. שכן, אין מדובר בנאשם אשר סטה מנתיב נסיעתו כתוצאה מעייפות ואי תשומת לב מספקת לדרך ולתנאים, או בנאשם אשר דיבר בפלאפון ללא דיבורית ובכך נגרמה הסטייה מנתיב נסיעתו, או בנאשם אשר בכוונה תחילה סטה מנתיב נסיעה (למשל כדי להתחמק מניידת משטרה הרודפת אחריו).

24. מדובר בענייננו מאיבוד שליטה רגעי כתוצאה מהחלקת ידו של הנאשם על מוט ההילוכים, שעה שחפץ להחליף הילוך ביציאתו מהכיכר. התנהגותו של הנאשם במקרה זה היתה בלתי זהירה - תוצאה של חוסר זהירות אשר גרמה להתרחשותה של תאונה "שגרתית" הנכנסת בגדרי תקנה 21(ג), ולא של רשלנות מתמשכת המתבטאת ביסוד נפשי חמור ו/או בנסיבות חמורות כפי שנדרש בסעיף 62(2) לפקודה.

25. אשר על כן, לא היה מקום במקרה שלפנינו לייחס לנאשם את סעיף הרשלנות, סעיף 62(2) לפקודה. ואני מזכה את הנאשם מסעיף זה.

26. בסיכומי של דבר, מצאתי כי יש לזכות את הנאשם מעבירה של נהיגה רשלנית על פי סעיף 62(2) לפקודה, ולהרשיעו בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות על פי תקנה 21(ג), ובעבירות של סטייה מנתיב נסיעה לפי תקנה 40(א) לתקנות התעבורה, והתנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה לגוף לפי תקנה 21(ב) לתקנות התעבורה.

ניתנה והודעה היום ד' אלול תשע"ו, 07/09/2016 במעמד הנוכחים.

כרמית פאר גינת , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה עיקרית של נהיגה בחוסר זהירות.

ב"כ המאשימה עותרת להטיל על הנאשם עונש הכולל פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס כספי.

ב"כ הנאשם מבקש להסתפק בעונשים הצופים פני עתיד.

מתחם הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין פסילה מותנית לפסילה בפועל בת מספר חודשים.

בבואי לגזור את דינו של הנאשם, התחשבתי בכך שלאחר ניהול הוכחות זוכה מעבירה העיקרית של נהיגה רשלנית והורשע בנהיגה בחוסר זהירות.

נתתי דעתי גם לעברו התעבורתי, ולוותק נהיגתו, ומצאתי לנכון להסתפק ברף הענישה התחתון.

לפיכך, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- אני פוסלת את הנאשם מקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

- אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 800 ₪.

תשלום הקנס עד ליום 10.12.2016.

ב"כ הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שובר תשלום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום ד' אלול תשע"ו, 07/09/2016 במעמד הנוכחים.

כרמית פאר גינת , שופטת

חתימה

הוקלד על ידי דליה לינבנד